

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermogeni Episcopo. 103.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ερμολογία ἑπιστολῶν. ργ.

Hermogeni Episcopo. 103.

Εἰ μὴ ὡς βία ἀνέρξων τιῶ ὕβρει
 καὶ τιῶ ἀσέλγειαι, Ζωσίμου τε καὶ
 Χαρήμου καὶ Μάρωνος ὑπαντιάσασθαι
 αὐτοῖς προσήρησαι, πολλὰ σοὶ δὲ καὶ
 τῆς ὀρθοσκευῆς, καὶ τῆς ἀποθεῆς συμ-
 μαχίας, εἰδ' ὡς αὐτοῖσι παρ' ἐσθλοῦ, ὡς
 σαυτοὶ ἀπατῆσαι λαθραῖοι. τοσαύτην
 γὰρ ἑαυτοῖς εἰσφέρουσι συμμάχια,
 ὅταν ἀγαθὸν πῖνα ἀνδρα δὲ ἀμύνα-
 σθαι, ὅσων κινῆσι παρὸς ἑαυτῶν ἀ-
 μύλλαι, ὅταν παρ' τῆς χαλῶν
 πλεονεξίας ἀμφισβητήσῃ. ἐν γὰρ τοῖς
 κοινοῖς συμβαίνοντες, ἐν τοῖς ἰδίοις
 διαφέρονται, καὶ ἀπερσομαχον ἑπι-
 δεκνύμενοι ῥώμῃ ἐν τῷ τιῶ ἀρετῆ,
 πορῆ καὶ εἰς αὐτῶν, σβέσαι ἐν τῇ παρ'
 τ' ἑρατοῦ ἀμίλλη, ἀπονοδὸν παρὸς
 ἑαυτῶν ἐγγείβῃσι πόλεμον.

Ἀπόχρ. ρδ.

Ὡς ἐν οἷς καὶ ἡτῆσθαι τὸ νι-
 κάειν ἀχρὸν, ὅπως ἐν οἷς καὶ νικῆσαι, τὸ
 ἡτῆσθαι ἀχρὸτερον οὐ γὰρ ἐν πᾶσιν
 ἡ νίκη χαλόν, ἀλλ' ἡ μὴ τιῶ ὑπό-
 βεσιν ἔχουσα χαλῶ καὶ γενναία, ἀρι-
 στή. ἡ δὲ καὶ ἀχρὸν καὶ φαύλη, χα-
 κίστη. οἷον, ἐν τῷ παρ' ἑλληνιστῶν
 ἀπονοδῶν τιῶ ἀπόδειξιν ποιήσωμαι,
 ὁ μὲν παρὸς τῶν ἀλλοφύλων πόλεμος
 καὶ νόμιμος εἶναι δοκεῖ καὶ ἀναγκαστός.
 ὁ δὲ παρὸς τοῖς ὁμοφύλοις, καὶ παρὰ
 νόμον, καὶ ἐδ' ἐγκωμίων ἀπολαίει ὁ
 τρεῖς ἀμύλλαι. τοσαύτην γὰρ πλεονεξίαν
 ἄλλων ἀχρῶται, ὅσων παρ' ἑαυτῶν
 πλεονεξίαν ἄλλων ἐργασθαι. ἐμφυλίου
 γὰρ πόλεμου ἀργαλεώτερον εἶδέν. ἐν
 τοίνυν ἐνθά σῶματος ὀφθαλμοῦ, το-
 σαύτην ὅσων ἡ ἀφροσύνη. καὶ τοῖς μιᾶς
 ὅσων τῆς φύσεως, οἱ τῆς ἐνδ' ἀμύ-
 λλαι ἀποκατακλινομένοι, κατὰ δὲ τῶν
 ἀδελφῶν ὁπλιζόμενοι, ἀνεκτὰ ποιῶν
 δόξαται, οὐκ ἐγὼ γε οἶμαι. καὶ τοῖς ἐν-
 ταῦθα, ὁ σῶματος ὀφθαλμοῦ ἀφρο-
 σύνη. ἡ τῶν γὰρ τοῦ κακῶν, ἀλλὰ μὴ
 καὶ ὁλεθρῶν, οὐκ εἰς τὸ μὴ ὄν παρ' ἑαυ-

Si tu eo animo, ut Zosimi, Cheremonis,
 & Maronis petulantiam & impudicitiam
 per vim coërceas, ipsis occurrere in animū
 induxisti, magno tibi apparatu, ac diuino
 auxilio opus est. Si autem tanquam con-
 festim atque ad primum clamorem eos su-
 peraturus, imprudens teipsum fallis. Tan-
 tum enim subsidium sibiipsis mutuò affe-
 runt, cum probum aliquem virum ulcisci
 parant, quantum inter se bellum excitant,
 cum de vitiorum principatu inter se con-
 tendunt. Nam qui in communibus rebus
 concordēs sunt, iidem in privatis dissidēt:
 & qui in extinguenda, quantum in ipsis si-
 tum est, virtute inuicti cuiusdam roboris
 specimen edunt, iidem in contentione
 de principatu inexpiabile inter se bellum
 mouent.

Antiocho. 104.

Quemadmodum in iis rebus, in quibus
 cedere oportet, vincere turpe est: ita in
 iis rebus, in quibus vincere oportet, vinci
 turpius ac foedius est. Neque enim in om-
 nibus rebus bona est victoria: verum ea
 demum optima existimari debet, quæ bo-
 nam & egregiam materiam habet: quæ au-
 tem turpem ac foedam habet, turpissima.
 Verbi gratia (ut ab iis quæ apud Gentiles
 peruulgata sunt, id demonstrem) bellum
 aduersus externos legitimum ac necessa-
 rium esse censetur: aduersus autem ciues
 & populares, sceleratū: ac ne laudibus
 quidem afficitur, qui aduersarios fudit &
 profligauit. Tanto enim maiori pudore
 perfunditur, quāto plus aliquid, quāam alij
 gesserit. Siquidem bello civili nihil atro-
 cius ac funestius fingi potest. Si igitur hic,
 vbi de corporis morte duntaxat agitur,
 tantum discrimen est, id quæ cum vna dun-
 taxat natura sit: qui dæmonibus quidē sese
 subiiciunt, aduersus autē fratres arma in-
 ducunt, facinusve tolerandum admittere
 videantur? Non ceriē meo quidē iudicio.
 Et quidem hic nō corporis mors sequitur,

Mm ij